

jævnligt forekommer, at den fraseparerede eller fraskilte ægtefælle ikke respekterer pensionsordningen, men disponerer over den udloddede del på egen hånd. Dette medfører efter lovens bestemmelser, at det er den *anden* ægtefælle, dvs. ordningens ejer, der bliver afgiftspligtig og tillægsskattepligtig i anledning af den stedfunde disposition.

For at imødegå sådanne og lignende urimelige resultater foreslås det, at den fraseparerede eller fraskilte ægtefælle efter udlodningen skal være selvstændigt afgiftspligtig af den udloddede del. Hvis ægtefællen herefter råder over ordningen i strid med udbetalingsvilkårene m.v., bliver det den pågældende selv, der skal betale afgift og tillægsskat i anledning heraf. Omvendt må det sikres, at udbetaling af kapitalpensionsbeløb i normale udbetalingstilfælde ikke medfører tillægsskat for ægtefællen. Bestemmelserne i lovens § 25 om 40 pct. afgift (ikke tillægsskat) ved udbetaling af kapitalpension gælder kun udbetaling til ejeren af ordningen og udbetaling ved ejerens død. Der skal derfor efter forslaget § 1, nr. 40, gøres en tilføjelse, hvorefter bestemmelserne også kommer til at gælde udbetaling til fraskilt eller frasepareret ægtefælle ved ordningens udløb.

I konsekvens af, at ægtefællen bliver selvstændigt afgiftspligtig af den udloddede del, skal det ved den foreslåede bestemmelse i forslaget § 1, nr. 32, præciseres, at ægtefællen på tilsvarende måde bliver selvstændigt indkomstskattepligtig efter lovens § 20, stk. 1, af løbende pensionsydelse og rateudbetalinger fra den udloddede ordning.

Det er endvidere fundet rimeligt at tilvejebringe hjemmel for, at den fraseparerede eller fraskilte ægtefælle kan indsætte begunstigede for den udloddede del for det tilfælde, at den pågældende dør før ordningens ejer. Herved undgås, at ægtefællens dødsbo skal reassumeres, når ordningen til sin tid kommer til udbetaling.

Gældende lov indeholder ingen særbestemmelser vedrørende begunstigede i udlodningssituationen. Beskatningsreglerne i lovens afsnit I tager kun sigte på ordningens ejer og dennes nærmeste pårørende.

Når den fraskilte eller fraseparerede ægtefælle får adgang til at indsætte begunstigede for den udloddede del, vil disse begunstigede ikke nødvendigvis tilhøre *ejerens* pårørendekreds. Der savnes derfor bestemmelser om beskatningen af de udbetalinger, som overgår til de begunstigede, hvis ægtefællen dør før ordningens ejer.

Efter forslaget § 1, nr. 32, skal løbende ydelser fra ordninger med løbende udbetalinger (for eksempel udbetaling af en andel af ejerens livrente)

være indkomstskattepligtig for de begunstigede efter princippet i lovens § 20, stk. 1, nr. 1. Udbetalinger fra rateordninger er efter lovens § 20, stk. 1, nr. 2, kun indkomstskattepligtige, når udbetaling sker enten til ejeren selv eller efter dennes død til ejerens ægtefælle eller livsarvinger under 24 år i kraft af en begunstigelsesbestemmelse. Udbetalinger til andre, herunder livsarvinger over 24 år, medfører afgiftspligt af ordningens værdi efter lovens § 29, stk. 2, men ikke tillægsskat.

Efter forslaget skal rateudbetalinger til begunstigede i udlodningssituationen herefter også medføre afgiftspligt, men ikke tillægsskat. Dette er udtrykt ved den foreslåede ændring af lovens § 29, stk. 2, og § 48, stk. 1, 2. pkt., i forslaget § 1, nr. 45 og 58.

Det foreslås endvidere, at reglerne i lovens § 25 om udbetaling af kapitalpension ved normalt udløb udvides til også at gælde de begunstigede, jfr. forslaget § 1, nr. 40, og bemærkningerne ovenfor.

I øvrigt vil lovens bestemmelser om afgift og tillægsskat efter deres formulering også omfatte de begunstigede. De pågældende skal således i tilfælde af udbetaling i utide, overdragelse, belåning m.v. betale afgift og tillægsskat efter lovens §§ 28-30 og 48.

De foreslåede regler vedrørende separation og skilsmisse skal også gælde ved bosondring.

Til § 1, nr. 48-51

Ændringen under § 1, nr. 49, er redaktionel. De øvrige ændringer er konsekvensændringer.

Til § 1, nr. 52

Når der skal beregnes afgift efter lovens regler, skal det afgiftspligtige beløb efter lovens § 36, stk. 1, afrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige beløb. Er beløbet mindre end 100 kr., svares ingen afgift. I lovens § 36, stk. 2, er det yderligere bestemt, at der skal svares afgift med mindst 35 kr., hvis afgiftspligten kun omfatter en del af ordningen, eller der er tale om afgiftspligt for en indekssordning. Disse regler om en mindsteafgift på 35 kr. foreslås ophævet som led i regelsanering.

Til § 1, nr. 53

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 kan pensionsordninger, der omfattes af lovens kapitel 1, i et vist omfang overføres til en anden pensionsordning, uden at det medfører afgiftspligt, og uden at der bliver fradragsret for det overførte beløb.

Efter lovens § 41, stk. 1, nr. 2 og 3, kan en rateforsikring i pensionsejemed således overføres til en